

عنوان مقاله:

مطالعه پایداری ژنوتیپ های امیدبخش جو با استفاده از تجزیه AMMI در مناطق سرد ایران

محل انتشار:

دوازدهمین کنگره ژنتیک ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

احمدرضا کوچکی - عضو هیئت علمی موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر

خلاصه مقاله:

عملکرد یک ژنوتیپ ممکن است از مکانی به مکان دیگر و یا از سالی به سال دیگر تغییر یابد، بنابراین مطالعه اثر متقابل ژنوتیپ در محیط اهمیت می یابد. در این تحقیق به منظور مطالعه پایداری، 18 ژنوتیپ جو در مقایسه با دو شاهد آزمایشات سراسری با استفاده از طرح پایه بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار در 8 ایستگاه اقلیم سرد شامل اراک، اردبیل، همدان، جلکه رخ، کرج، میاندوآب، مشهد و تبریز و بمدت دو سال زراعی (85-1383) مورد بررسی قرار گرفتند. برای مطالعه اثر متقابل ژنوتیپ در محیط روش AMMI جهت تجزیه پایداری بکارگرفته شد. از محور مؤلفه اصلی (1 و 2 IPCA) برای رسم Biplot استفاده شد. در این شکل ژنوتیپهای 5، 3، 6، 17 و 9 پایدارتر از بقیه بودند. تجزیه کلاستر نیز ژنوتیپها را به 3 گروه تقسیم کرد که ژنوتیپهای هر گروه از نظر پایداری شبیه هم هستند. در مجموع لاین شماره 17 (MAKOUEE//ZARJOW/80-515) با توجه به معیار پایداری مورد استفاده پایداری مطلوب تری را نشان داد که این ژنوتیپ بعنوان ژنوتیپ برتر از حیث پرمحصولی و پایداری عملکرد شناسایی گردید، و به برنامه های به زراعی و آزمایش ه ای تحقیقی تطبیقی پیشنهاد شد. در پایان چنین نتیجه گیری شد که اگر چه به نژادی ارقام سازگار و پایدار برای پهنه گسترده اقلیم سرد مشکلات مختص بخود را دارد، لیکن انتخاب ژنوتیپ های پرمحصول با سازگاری عمومی و یا خصوصی با استفاده از اطلاعات مستخرج از اینچنین تجزیه و تحلیل های پایداری، میسر می باشد.

کلمات کلیدی:

جو، پایداری عملکرد، روش AMMI و اثر متقابل ژنوتیپ در محیط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/226391>

